

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **N. T. M.**, nar. 16. 1. 1964, st. přísl. Vietnam, bytem 28. října 865, Jeseník, zast. JUDr. Annou Nguyenovou, obecnou zmocněnkyní, bytem Jistebník 74, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2010 čj. CPR-6863/ČJ-2009-9CPR-V243

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, Inspektorátu cizinecké policie Žulová (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 26.3. 2009 č.j. CPOV-4354-1/ČJ-2009-074067 a toto rozhodnutí potvrzeno. Citovaným rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců), uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území ČR, byla stanovena na 3 roky.

Žalobce v žalobě uvádí, že správní orgány se při vydání rozhodnutí o vyhoštění opřely o rozhodnutí vydané Úřadem práce v Jeseníku, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 3.000,- Kč za přestupek podle ustanovení § 139 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, když úřad práce vzal za prokázané, že žalobce vykonával ilegální práci. Rozhodnutí o odvolání v této věci bylo napadeno žalobou podanou u Městského soudu v Praze a řízení je vedeno pod sp.zn. 1 A 4/2010. Žalovaný, ačkoliv byl o podání žaloby informován, nevyčkal výsledku

soudního řízení a ve věci rozhodl. Žalobce namítá, že za celou dobu v průběhu řízení nebyl žádným z orgánů vyslechnut k okolnostem a důvodům, pro které vykonával stavební a úklidové práce v objektu č.p. 1346.

Dále žalobce nesouhlasí se způsobem, jakým bylo řízení o vyhoštění vedeno. Žalobce byl společně s dalšími cizinci dne 26.3. 2009 v ranních hodinách zajištěn, aniž by jim bylo náležitým způsobem sděleno, z jakého důvodu a na jakou dobu. Až do odpoledních hodin čekali na příjezd tlumočníka. Poté jim bylo oznámeno zahájení správního řízení, byli krátce vyslechnuti a ihned potom bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění. Ačkoliv byli poučeni o právu zvolit si zmocněnce, vyjadřovat své stanovisko a navrhopvat důkazy, je z psychologického hlediska zcela pochopitelné, že po několika hodinách stresujícího pobytu na policejním oddělení již mysleli jen na to, aby byli co nejdříve pryč. Navíc pro ně bylo nerealizovatelné například zvolit si zmocněnce za situace, kdy nikoho vhodného pro tuto funkci neznali a neměli na něj kontakt. Tímto postupem byla podstatným způsobem omezena práva žalobce.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že správní orgán prvního stupně i žalovaný vycházel při svém rozhodování z rozhodnutí příslušného úřadu práce, v jehož výroku je konstatováno, že žalobce vykonával stavební pomocné práce bez povolení k zaměstnání, tj. dopustil se výkonu nelegální práce. Z těchto důvodů žalovaný navrhuje, aby byla podaná žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 26.3. 2009 byl žalobce zajištěn v Jeseníku, Masarykově náměstí čp. 1346. Zajištění bylo provedeno na základě rozhodnutí Úřadu práce v Jeseníku ze dne 20.2. 2009 o nelegálním zaměstnání, které bylo zjištěno kontrolou dne 6.2. 2009, kdy v době kontroly byl žalobce přistižen při výkonu stavebních prací, rekonstrukci objektu bez platného povolení k zaměstnání.

Opatřením ze dne 26.3. 2009 bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění žalobce. Následně byl s žalobcem za přítomnosti tlumočníka sepsán protokol o vyjádření, ve kterém žalobce uvedl, že rozhodnutí o pokutě za přestupek spočívající ve výkonu nelegální práce obdržel a pokutu uhradil. Žalobce uvedl, že prostředky na obživu po dobu jeho pobytu v České republice mu poskytl jeho vzdálený příbuzný, který zde bydlí. Uvedl, že na území České republiky nemá žádné závazky ani pohledávky, které by mu bránily ve vycestování, že na území České republiky nemá žádné příbuzné, ve Vietnamu žijí jeho rodiče, manželka a dvě děti, důvody bránící v jeho návratu do Vietnamu nezná. Dále žalobce na dotaz, zda chce něco doplnit do protokolu, uvedl, že do České republiky přicestoval s úmyslem pracovat a respektovat právní normy zde platné. V době, kdy byl přistižen při práci, měl již podanou žádost o živnostenské oprávnění a hodlal v budoucnu dodržovat všechna stanovená pravidla. Žádá proto o uvážlivé posouzení jeho případu.

Rozhodnutím ze dne 26.3. 2009 č.j. CPOV-4354-1/ČJ-2009-074067 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění na dobu tří let. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem podnikání. Dále bylo zjištěno, že žalobci bylo vydáno Úřadem práce v Jeseníku dne 20.2. 2009 rozhodnutí, z něhož vyplývá, že se žalobce dopustil přestupku podle ustanovení § 139 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti tím, že vykonával nelegální práci, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3.000,- Kč. Správní orgán prvního stupně tak

došel k závěru, že byly naplněny podmínky stanovené v § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců a rozhodl proto tak, jak je ve výroku rozhodnutí uvedeno.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, v němž uvedl, že správní orgán se při vydání rozhodnutí zcela opřel o rozhodnutí vydané Úřadem práce v Jeseníku dne 20.2. 2009. K tomu uvedl, že toto rozhodnutí dosud není v právní moci, neboť žalobce proti němu podal odvolání. Žalobce nebyl v průběhu řízení o správním vyhoštění vyslechnut k okolnostem a důvodům, pro které vykonával stavební a úklidové práce v objektu č.p. 1346. K těmto okolnostem nebyl vyslechnut ani úřadem práce. Podle názoru žalobce se nejednalo o pracovněprávní vztah, neboť k údajnému zaměstnavateli nebyl ve vztahu podřízenosti, práci mu neorganizoval, neřídil a nebyla prováděna na jeho náklady a odpovědnost. Za práci, kterou žalobce ve své budoucí provozovně prováděl, neměl slíbenou ani neobdržel žádnou odměnu. Práce prováděl v prostorách své budoucí provozovny, na kterou měl dohodnuto uzavření nájemní smlouvy. V příloze žalobce zaslal odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce v Jeseníku, jehož přílohu jsou vyjádření údajného zaměstnavatele žalobce a dalších cizinců, kteří v předmětném objektu spolu se žalobcem pracovali.

Žalovaný jako odvolací správní orgán usnesením ze dne 30.6. 2009 č.j. CPR-6863/ČJ-2009-9CPR-V243 odvolací řízení přerušil do doby skončení řízení o předběžné otázce. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že rozhodnutí Úřadu práce v Jeseníku ze dne 20.2. 2009 není dosud pravomocné, a proto považuje odvolací orgán za potřebné vyčkat pravomocného ukončení přestupkového řízení. Přestupkové řízení bylo ukončeno rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20.1. 2010 č.j. 2009/95544-424, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce v Jeseníku, jímž byla žalobci uložena pokuta za přestupek podle § 139 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, kterého se dopustil tím, že vykonával nelegální práci.

Následně žalovaný rozhodl o odvolání žalobce, a to žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 22.3. 2010 č.j. CPR-6863/ČJ-2009-9CPR-V243 tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že bylo zjištěno, že žalobci byla pravomocně uložena pokuta za přestupek spočívající ve výkonu nelegální práce. Podle ustanovení § 57 odst. 3 správního řádu je správní orgán vázán rozhodnutím příslušného správního orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné. Vzhledem k tomu, že Úřad práce v Jeseníku v pravomocném rozhodnutí konstatoval, že žalobce vykonával nelegální práci, vycházel žalovaný při rozhodování o správním vyhoštění z právních závěrů tohoto orgánu, který mi je ve smyslu § 57 odst. 3 správního řádu vázán. Žalovaný tak dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byly naplněny podmínky pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců. Proto žalovaný podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

Soudu je z úřední činnosti (řízení vedené pod sp.zn. 1A 4/2010) známo, že původní rozhodnutí Úřadu práce v Jeseníku ze dne 20.2. 2009 č.j. JEA-2009/736-4 bylo zrušeno rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí a věc byla úřadu práce vrácena k dalšímu řízení. Novým rozhodnutím ze dne 24.11. 2009 č.j. JEA-2009/135590-4 Úřad práce v Jeseníku znovu uznal žalobce vinným z přestupku z přestupku podle § 139 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20.1. 2010 č.j. 2009/95544/424. K žalobě žalobce bylo toto rozhodnutí o odvolání zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4.8. 2010 č.j. 1A 4/2010-37. Důvodem zrušení toho rozhodnutí bylo zjištěné porušení ustanovení § 74 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, tj. že v řízení o přestupku nebylo konáno ústní jednání.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb. Policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území až na 5 let, je-li cizinec na území zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizinec zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.

Jako nedůvodnou posoudil soud námitku žalobce, že postup žalovaného, který ve věci rozhodl, aniž vyčkal výsledku soudního řízení ve věci žaloby proti rozhodnutí Úřadu práce v Jeseníku o uložení pokuty žalobci, znemožňuje žalobci realizovat jeho právo zajištěné Listinou základních práv a svobod (dále jen Listina). Článek 36 odst. 2 Listiny, na který žalobce v této souvislosti odkazuje, stanoví, že každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby ten jako nezávislý orgán přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí. Uvedený postup žalovaného, tedy vydání napadeného rozhodnutí ještě před tím, než bylo soudem rozhodnuto ve věci žaloby proti rozhodnutí o uložení pokuty, nepředstavoval dle názoru soudu porušení článku 36 odst. 2 Listiny a neznemožnil žalobci realizovat právo v tomto článku zakotvené. Žalobce naopak tohoto svého práva využil a u Městského soudu v Praze podal proti rozhodnutí o uložení pokuty žalobu. Za situace, kdy žalovaný v souladu s ustanovením § 57 odst. 3 správního řádu vycházel při svém rozhodování z pravomocného rozhodnutí Úřadu práce v Jeseníku o uložení pokuty žalobci za přestupek podle § 139 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., kterého se dopustil výkonem nelegální práce, nelze dle názoru soudu uvedený postup žalovaného, tedy nevyčkání výsledku soudního řízení ve věci uložení pokuty, považovat za nezákonný postup.

Jak již bylo uvedeno shora, vycházel žalovaný v daném případě při rozhodování o správním vyhoštění z pravomocného rozhodnutí Úřadu práce v Jeseníku o uložení pokuty žalobci za přestupek dle § 139 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., kterého se dopustil výkonem nelegální práce, tedy z právních závěrů správního orgánu, kterým je ve smyslu § 57 odst. 3 správního řádu vázán. Na základě uvedeného pak žalovaný dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byly naplněny podmínky pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců. V protokolu o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 26.3.2009 žalobce mj. uvedl, že rozhodnutí o uložení pokuty si převzal dne 23.2.2009, pokutu zaplatil a toho, že porušil předpisy České republiky, lituje. Z uvedeného tedy vyplývá, že v průběhu řízení o správním vyhoštění žalobce výše popsané nezákonné jednání (nelegální práci) nepopřel. Nevyslechnutí žalobce k okolnostem a důvodům, pro které vykonával stavební a úklidové práce v objektu č.p. 1346 tedy s ohledem na shora uvedené, nepředstavovalo dle názoru soudu, nezákonný postup.

Jako nedůvodnou konečně posoudil soud i námitku žalobce týkající se způsobu vedení řízení o správním vyhoštění. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu, zejména z protokolu o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 26.3.2009, byl žalobce poučen dle ustanovení

§ 4 odst. 4, § 33 odst. 1, § 36 a § 38 správního řádu o právu uplatňovat svoje práva a oprávněné zájmy, dát se zastupovat zmocněncem na základě plné moci, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko, požádat správní orgán o poskytnutí informací o řízení, vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům pro rozhodnutí a nahlížet do spisu, činit si výpisy a požadovat, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Z protokolu dále vyplývá, že byl pořízen za přítomnosti tlumočníka z jazyka vietnamského. Proti obsahu protokolu nevzněl žalobce námitek a nežádal změn ani doplnění. Z uvedeného tedy vyplývá, že řízení o správním vyhoštění proběhlo v souladu se zákonem, při zachování všech procesních práv žalobce. Skutečnost, že žalobce některého ze svých práv nevyužil, nemůže mít na uvedený závěr soudu vliv.

Závěrem soud uvádí, že je mu pochopitelně z úřední činnosti známo, že jak již bylo uvedeno shora, dne 4. 8. 2010 bylo rozsudkem čj. 1A 4/2010 zdejšího soudu rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. 1. 2010 čj. 2009/955544/424 (tj. rozhodnutí o odvolání v přestupkovém řízení) zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Soud však tuto okolnost nemohl při svém rozhodování v této věci zohlednit, neboť musí vycházet ze skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Tato skutečnost však může být za splnění dalších zákonem stanovených podmínek důvodem obnovy řízení, příp. postupu dle § 122 zákona o pobytu cizinců.

Rovněž tak soud podotýká, že je mu z úřední činnosti známo, že v řízení pod sp. zn. 6A 83/2010 byla u zdejšího soudu projednávána žaloba pana N.N. P. (který je jedním z kolegů žalobce, který společně s ním pracoval v domě čp. 1346 v Jeseníku) a rozsudkem ze dne 22. 7. 2011 byla zamítnuta. Žalobce podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost, řízení o ní bylo Nejvyšším správním soudem vedeno pod sp. zn. 7 As 144/2011 a byla rozsudkem ze dne 15. 3. 2012 zamítnuta. S ohledem na prakticky shodný skutkový základ obou právních věcí zdejší soud nevidí důvod, proč by se měl v případě žalobce odchýlit od závěrů, které učinil při projednávání uvedené žaloby.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. března 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu